

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/60/2015
Identifikačné číslo spisu:	4405205963
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4405205963.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej D., bývajúcej v F. o vymoženie 326,63 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 14Er 383/2005, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2013 sp. zn. 5CoE 12/2013, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní z a s t a v u j e.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky uznesením zo 14. mája 2012 č. k. 14Er 383/2005-31 exekúciu zastavil [§ 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov]. Exekúcia bola vedená na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia. Uviedol, že po preštudovaní spisového materiálu, konkrétne exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica číslo N4603/2004 NZ 82565/2004, ktorú vydal Notársky úrad v Bratislave, dňa 17.11.2004 notár JUDr. Jarmila Kováčova, zistil nasledovné: obsahom citovanej notárskej zápisnice je vyhlásenie účastníka o uznaní právneho záväzku a súhlas s vykonateľnosťou a s exekúciou. Mgr. Tomášovi Kušnírovi malo byť udelené plnomocenstvo na spísanie citovanej notárskej zápisnice ako exekučného titulu povinnou osobou pri uzavretí Zmluvy o úvere zo dňa 16.03.2004. Ďalej uviedol, že predtlačný formulár Zmluvy o úvere, ktorého obsah povinný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť preukazuje, že Mgr. Tomáš Kušnír pred uzavretím uvedenej zmluvy jednal so spoločnosťou oprávneného (veriteľa), nakoľko tento opakovane vystupuje aj v ďalších exekúciách ako splnomocnenec povinných, teda ide o osobu, ktorú si povinný

slobodne nezvolil, ale ide o zástupcu vopred určeného oprávneným, čo podľa názoru súdu je v rozpore so zákonom (§ 22 O.z.) a takáto notárska zápisnica, kde ako splnomocnený zástupca povinného vystupuje zástupca oprávneného na základe predtlačenej plnej moci, je nespôsobilý exekučný titul. Súd s poukazom aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 12. mája 2011, č.k. IV.ÚS 183/2011-16 exekúciu zastavil, nakoľko plnomocenstvo udelené povinným Mgr. Kušnírovi v zmluve o úvere nie je platným právnym úkonom, preto Mgr. Kušnir nemohol pred notárom platne vyhlásiť uznanie záväzku z úverovej zmluvy a súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v mene povinného, a to pre rozpor záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpeného v zmysle ustanovenia § 22 ods.2 Občianskeho zákonníka. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Nitre uznesením z 31. januára 2013 sp. zn. 5CoE 12/2013 napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Poukázal na znenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka keď zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Rozpor spočíva v tom, že právny zástupca povinného, ktorý by mal povinného pri uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice zastupovať, bol určený priamo v zmluve o úvere oprávneným, čo malo za následok, že povinný si nemohol Mgr. Tomáša Kušnira ako svojho zástupcu vybrať na základe svojej vôle. Keďže ide o absolútne neplatný právny úkon a absolútna neplatnosť právneho úkonu sa nepremlčuje, súd môže exekúciu zastaviť v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Z uvedených dôvodov krajský súd považoval uzavretú dohodu v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú. Keďže predmetná notárska zápisnica aj podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, pretože bola spísaná na základe absolútne neplatného právneho úkonu, odvolací súd považoval postup súdu prvého stupňa, ktorý exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju, za správny, pričom nepovažoval za potrebné vyporiadavať sa v tomto rozhodnutí so všetkými argumentmi uvádzanými oprávneným v písomne podanom odvolaní.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 267/2013, 1 CoE 93/2013, 1 ECdo 295/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.